

ingen Mening have om. Det kommer ganske an paa, hvilken Karakter de faa.

Det vilde føre ret vidt at komme ind paa alle det foreliggende Forslags Bestemmelser, og da de ere blevne omtalte fra anden Side, behøves det heller ikke. Men jeg maa dog omtale Spørgsmaalet om Understøttelsens Maksimum i Forbindelse med andre Spørgsmaal. Dette Maksimum er $\frac{2}{3}$ af Arbejdsfortjenesten, dog ikke ud over 2 Kr. daglig. Jeg skal i saa Henseende sige, at der er Huller i denne Lovs Bestemmelser, som jeg kunde ønske fyldte, at Loven har Mangler, som jeg kunde ønske ikke vare til Stede, fordi Forslaget tager Kauteler overfor den Maade, hvorpaa Statstilskuddet her ydes. Men saa er der den Udvej, som der ogsaa blev spurgt om af det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds, at man kunde være berettiget til i sideordnede Kasser at sikre sig det, der kom til at mangle, og som man kunde ønske at yde, men som man ikke kan yde ifølge det foreliggende Lovforslag. Jeg er af den Mening, at skønt man i Sygekasseloven har et vist Maksimum, som en anerkendt Sygekasse maa yde, og en Bestemmelse om, at ingen maa være forsikret mere end i een anerkendt Sygekasse, har det dog aldrig været til Hinder for, at Folk kunde forsikre sig i ikke-ankendte Kasser og derved naa op til det Maksimum, som de ikke vare i Stand til at naa op til paa Basis af selve Sygekasseloven. Det samme, antager jeg, vil være Tilfældet her, ikke alene med Hensyn til Bestemmelsen om Understøttelsesmaksimum, men ogsaa med Hensyn til mange andre Bestemmelser. Adskillige af de Mangler, her er, ville sikkert kunne dækkes paa den Maade, at man danner sideordnede Kasser, men jeg erkender naturligvis, at det er et Omsvøbsdepartement, at det er noget, der kræver forøget Administration, og at det ikke er den heldigste Maade at gaa frem paa. Bedst var det naturligvis, naar det var saaledes, at Fagforeningerne understøttede de arbejdsløse. Fagforeningerne ere solide Kasser, som kunne røgte dette Hver godt, og derfor bør de have Tilskud af Statskassen til denne Virksomhed. I øvrigt bør der ikke opstilles nogen særlig Bestemmelse, uden den ene, at Staten vaager over, at disse Penge kun komme til Anvendelse til det Formaal, hvortil de ere bevilgede. Kunde man gennem Udvalgsbehandling komme til Ændringer i Retning af at knytte disse Kasser i endnu højere Grad til Fagforeningerne og bort-

tage noget af den Begrænsning, der findes i forskellige Paragraffer, skal jeg gerne yde min Medvirkning dertil. Jeg har ligesom de øvrige Talere, der have haft Ordet, i høj Grad glædet mig over, at man fra alle Sider, hvorfra denne Sag er bleven omtalt, har fremsat Ønsket om, at denne Lov maatte blive ført igennem i denne Samling. Jeg føjer mit Ønske dertil og vil i høj Grad søge at bidrage til, at det maa ske, thi Arbejdsløshed er et saa stort Onde i Samfundet, at man, for hvert Aar der gaar, inden man faar afhjulpet dette Onde, gør en stor Uret mod de mange arbejdsløse, som ingen Hjælp kunne faa, fordi Fagforeningerne ikke kunne naa ud til dem, og som lide haardt under Følgerne af Arbejdsløshed.

Jeg skal kun ganske kort omtale Højres Stilling til denne Sag og særlig det Forslag, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) omtalte. Jeg kan spare mig at paavise den væsentlige Overensstemmelse, der er mellem det foreliggende Forslag, og det, som i sin Tid blev forelagt af Poul Rasmusen. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds var saadan lidt paa Vej, jeg var lige ved at vente, han skulde sige, at Kommissionen havde laant sit Forslag fra hans Ven Poul Rasmusen, men det ærede Medlem sagde det dog ikke, saa vidt vilde han ikke gaa, men han pointerede Ligheden, til Trods for, at det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) har sagt, at det er temmelig tydeligt, at disse to Forslag stamme fra samme Fader. Jeg er ganske overbevist om, at det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds har fuldstændig Ret, og jeg kan slutte mig til hans Karakteristik af disse 2 Børn, af hvilke det ene er ret velskabt og tiltalende, medens man helst skulde se at tage saa megen Afstand som muligt fra det andet Individ paa Grund af de forskellige Pletter og Mangler, skabede Partier, der vare ved vedkommende Barn. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sagde, at det var dog meget, vi gjorde her, og han roste dette Forslag paa mange forskellige Punkter. Jeg vil udtale som min Opfattelse, at Højres Kærlighed til arbejdsløse i alle de mange Aar, der ere gaaede, hvor dette Forslag har foreligget, aldeles ikke har været til at opdage. Tværtimod var det eneste Livstegn, vi fik fra Højres Side, Landstingets absolutte Afvisning af Tanken om, at der fra Statskassens Side skulde ydes Gaver til trængende, til arbejdsløse. Det var et Princip; det maatte